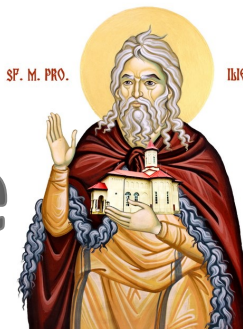

Speranța

Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Duminica a 9-a după Rusalii (Umblarea pe mare; potolirea furtunii)

Apostolul citit ne îndeamnă să luăm seama la o lege fundamentală a lumii în general și a Bisericii în special: izvorul și temelia a toate este Dumnezeu, iar noi căutăm să lucrăm împreună cu El, cu grijă la ce și cum zidim, ca să ne situăm mereu în direcția suflării Duhului Sfânt, în sensul curentului apei celei vii a harului.

În primul rând facem acest lucru cu multă râvnă, din toată inima, astfel încât ființa noastră să se sfințească făcând neconținut acest efort și să ne aflăm vrednici de bucurie și slavă în ziua Domnului.

În al doilea rând, adăugăm și înțelepciune, trezvie, ca și roadele osteneții noastre să fie bune după standardul lui Dumnezeu, înmulțindu-se până la ziua judecății, când vom afla și mai multă plată și bucurie.

Chiar dacă facem lucruri mai puțin bune din neștiință, sau râvnă nesocotită, Sf. Pavel spune că inima bună și efortul ne rămâne, restul se pierde în focul judecății.

De multe ori vedem oameni făcând binele după socoteala lor, fără să accepte sfaturi, îndreptare, sau să

urmărească prioritățile și folosul acolo unde fac bine, și asta nu neapărat din mândrie. Uneori se avântă în lucrări pentru care nu sunt pregătiți, sau fac un mare bine unde nu trebuie, și se miră cât de greu a fost, și cât de puțin har au primit.

Se cuvine, așadar, să sporim nu doar în puterea harului, ci și în înțelepciunea dintr-însul, primind sfat de la cei cu mai multă experiență duhovnicească.

La final, Apostolul ne cinstește cu denumirea de temple ale lui Dumnezeu și de locuință a Duhului Sfânt, asigurându-ne de purtarea Lui de grijă ca noi să rezistăm și să sporim în viață, dacă ne menținem ca bisericii vii, și nu pensiuni ale patimilor.

Sf. Evanghelia ne dezvăluie puterea credinței asupra naturii și pericolul necredinței în căderile noastre.

”Toate sunt cu putință celui ce crede”, ne adeverește Mântuitorul Iisus Hristos. Adevărata credință ne ferește de asemenea și de false credințe, astfel încât să nu ne apucăm de lucruri neplăcute lui Dumnezeu, plângându-ne apoi că nu am putut îndeplini ce am început, neprimind ajutor de la Domnul.

Credința este un început, un avans, o microîmpărăție a lui Dumnezeu. La baza ei stă o încredințare neclintită, la care am ajuns prin săvârșirea continuă a binelui și cercetarea lucrării lui Dumnezeu în lume și în ce facem noi înșine. Acestea două ne-au agonisit adevărata știință, cunoștință, pricepere, discernământ și înțelepciune, pe care s-a întemeiat neclintită credința.

Abia această credință poate toate și dorește toate

cele de folos, are îndrăzneală la rugăciune și săvârșește la timpul lor cele voite de Dumnezeu, spre folosul credinciosului și a celor din jur. Sf. Petru nu avea încă această credință, abia după Înviere și Pogorârea Sf. Duh a dobândit-o.

Cu Mântuitorul în corabia Bisericii, furtunile întunericii acestui veac se potolesc, iar noi avem datoria să recunoaștem lucrările Lui și să mulțumim. Să nu uităm, când nouă ni se pare că suntem singuri, cineva se roagă pentru noi; când noi strigăm înfricoșați, ajutorul este pe drum și va sosi la momentul potrivit.

Lunii, 10 august, prăznuim pe **Sf. Arhidiacon Lavrentie, sau Laurențiu**. Numele de Laurian sau Lorian tot de la acest sfânt provine.

Adormirea Maicii Domnului

Este cea mai importantă sărbătoare închinată Măicuței Sfinte. În sfârșit, după o viață de sfințenie, cinstită de toți din Biserică, sufletul ei urcă la Cerescul Fiului, Iisus Hristos, Care o învie și cu trupul, ca una Preacurată, Preasfântă, Pururea Fecioară, locuință desăvârșită a lui Dumnezeu.

Maica Domnului nu părăsește lumea, ci se mută la viața înviată desăvârșită, ca să izbăvească din moartea păcatelor pe toți creștinii care i se roagă și să îi facă părtași la viața dumnezeiască cea fericită. Nu ne mirăm că monahii și monahiile au atâta evlavie la Maica Domnului, ei prețuiesc, datorită nevoițelor de fiecare zi, mai bine ca noi sfințenia și dragostea Sfintei Fecioare către creștini. Cine trăiește, acela cunoaște cu adevărat.

Cântările Prohodului arată că pe lângă Apostolii veniți pe norii cerului din toată lumea, la înmormântare iau parte sfinții acelei vremi din Țara Sfântă și cetele îngerești. Chiar și evreii fanatici se convertesc, văzând cât har înconjoară înmormântarea Maicii Domnului, a Celui pe care ei L-au răstignit ca pe un călcător și stricător de Lege sfântă. Noi încercăm să ne adăugăm acestei adunări și să ne facem părtași acestui har.

Maica Sfântă ne ascultă rugăciunile, are milă de noi, chiar și când vede că suntem învârtoșați și ipocriți, voind să scăpăm de necazuri și dureri fără să învățăm ceva și fără să schimbăm ceva în viața noastră. Se mulțumește că ne-am ostenit, că am fost cât de cât atenți la cuvintele rugăciunilor alcătuite de sfinți prieteni ai săi, că am răzuit măcar puțin zidul ridicat în inima și în viața noastră, între noi și Dumnezeu.

Totuși, când repetăm "Bucură-te" la acatistele închinare ei, când repetăm "Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi", când ne îndoim de șale și ne facem Cruce imediat ce o pomenim la slujbele bisericești, să fim conștienți că fără dorința sinceră de a înțelege ce înseamnă curăția și sfințenia ei, nu va încăpea în viața noastră nici mila, nici darul său.

Joi, 13 august, ora 18.00, Spovedanie.

Vineri, 14 august, la ora 17.00, începe Vecernia sărbătorii, urmând ca în cadrul ei să se scoată **Epitaful (Aerul) Maicii Domnului spre închinare**, ca și în Vinerea Patimilor, și să se cânte **Prohodul Maicii Domnului**.

Sâmbătă, 15 august, după Sf. Liturghie care începe la ora 9.00, pomenirea morților, a Mariilor și nu numai.